

Dosarul nr. 2rac-250/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) P. Harmaniu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) O. Cojocaru, V. Cotorobai, M. Anton

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”ACAR-Cantarajiu”, reprezentată de avocații Popil Angela și Caliga Mariana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”ACAR-Cantarajiu” împotriva Instituției Publice ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, intervenienți accesorii Aparatul Președintelui Republicii Moldova, Guvernul Republicii Moldova, Cancelaria de Stat, Ministerul Finanțelor și Agenția Proprietății Publice cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, încasarea sumei cu titlu de retribuție pentru lucrările efectuate, încasarea venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”ACAR-Cantarajiu”, s-au admis apelurile declarate de Instituția Publică ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova” și Ministerul Finanțelor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 aprilie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 06 septembrie 2017, SRL ”ACAR-Cantarajiu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova” cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, încasarea sumei cu titlu de retribuție pentru lucrările efectuate, încasarea venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL ”ACAR-Cantarajiu” a menționat că la 24 aprilie 2009, în calitate de antreprenor și IP ”Direcția Generală pentru Administrarea

Clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 06/09, prin care s-a obligat la executarea lucrărilor de reparație capitală a complexului de clădiri din mun. Chișinău situat pe bd. Ștefan cel Mare 154 ”Președinția Republicii Moldova”, precum și amenajarea terenului adiacent a complexului indicat.

Conform pct. 4.1 din contractul menționat, valoarea aproximativă a lucrărilor a constituit suma de 251 187 650,99 de lei, cu determinarea ulterioară a costului definitiv în temeiul pct. 4.2.

Ulterior, în temeiul Acordului adițional nr. 2 din 17 februarie 2010, valoarea lucrărilor a fost modificată până la 218 100 000 lei.

La fel, reclamantul a specificat că durata de execuție a contractului a fost stabilită până la 30 septembrie 2009, pentru a fi modificată succesiv prin Acordurile adiționale nr. 1 din 12 octombrie 2009 și nr. 2 din 17 februarie 2010, prin care s-a stabilit durata de execuție a lucrărilor în dependență de alocațiile bugetare aprobate – 25 000 000 lei.

La data de 14 iunie 2017, prin scrisoarea Direcției Generale pentru Administrarea Clădirilor Guvernului, pârâtul a formulat o declarație unilaterală de reziliere în legătură cu faptul că complexul de clădiri a fost transmis gratuit din gestiunea pârâtului către Aparatul Președintelui Republicii Moldova.

Prin scrisoarea nr. 802-04 din 07 august 2017, pârâtul a invocat că procesele-verbale de recepție a lucrărilor executate nu au fost semnate, or, contrar celor expuse în scrisoarea respectivă, procesele-verbale nr. 1/2017, 4/2017, 5/2017, 7/2017, 9.1/2017, 9.3/2017, 9.4/2017, 10/2017, au fost semnate în modul corespunzător de reprezentantul ÎS Institutul de Stat de Proiectare ”Ruralproiect” și responsabilul tehnic Rusnac Andrei.

Astfel reclamantul a reiterat că în temeiul proceselor-verbale de recepție a lucrărilor executate, retribuiția restantă constituie suma de 2 379 217,28 de lei.

Totodată, a susținut că din datele Actului de verificare conform situației la 31 ianuarie 2017, valoarea totală a lucrărilor prestate în beneficiul pârâtului a constituit suma de 106 568 501,88 de lei din totalul de 218 100 000 lei, deci valoarea totală rămasă a lucrărilor ce urmau a fi realizate în cazul în care contractul de antrepriză nu era reziliat din inițiativa beneficiarului constituie suma de 111 531 498,12 lei, dintre care venit ratat neobținut în sumă de 6 691 889,88 de lei (6% din 111 531 498,12 lei).

Reclamantul SRL ”ACAR-Cantarajiu” a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului IP ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova” expus în scrisoarea nr. 802-04 din 07 august 2017, încasarea de la IP ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova” a sumei de 2 379 217,28 de lei cu titlu de plată a retribuiției pentru lucrările efectuate și încasarea sumei de 6 691 889,88 de lei cu titlu de prejudiciu sub forma venitului ratat.

La 26 februarie 2018, IP ”Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova” a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova,

Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor (f.d. 240-242 Vol. I).

La 03 august 2018, SRL "ACAR-Cantarajiu" a depus cerere de modificare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" expus în scrisoarea nr. 802-04 din 07 august 2017, încasarea de la IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" a sumei de 2 379 216,88 de lei cu titlu de plată a retribuiției pentru lucrările efectuate, încasarea sumei de 6 691 889,88 de lei cu titlu de prejudiciul sub forma venitului ratat și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 29-30 Vol. II).

La 01 martie 2018, SRL "ACAR-Cantarajiu" a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Președinția Republicii Moldova (f.d. 4-5 Vol. II).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 martie 2018, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Aparatul Președintelui Republicii Moldova, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova (f.d. 6-9 Vol. II).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 octombrie 2018, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice (f.d. 74-75 Vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 aprilie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL "ACAR-Cantarajiu".

S-a încasat de la IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" în beneficiul SRL "ACAR-Cantarajiu" suma de 2 379 216,88 de lei cu titlu de retribuire pentru lucrările efectuate în temeiul contractului de antrepriză nr. 06/09 din 24 aprilie 2009, suma de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 15 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, s-a respins apelul declarat de SRL "ACAR-Cantarajiu", s-au admis apelurile declarate de Instituția Publică "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" și Ministerul Finanțelor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 aprilie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "ACAR-Cantarajiu".

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 24 aprilie 2009, IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova", în calitate de investitor (beneficiar) SRL "ACAR-Cantarajiu", în calitate de contractant (antreprenor general) au încheiat contractul nr. 06/09, obiectul căruia l-a constituit executarea lucrărilor de reparație capitală a clădirii din bd. Ștefan cel Mare 154, mun. Chișinău (reconstrucția capitală a complexului clădirilor Președinției Republicii Moldova cu amenajarea complexă a terenului adiacent din bd. Ștefan cel Mare 154), valoarea totală a contractului constituind suma de 251 187 650, 99 de lei.

La fel, instanța de apel a stabilit că prin Acordul adițional nr.2 din 17 februarie 2010 la contractul de antrepriză, părțile au stabilit că durata de execuție a lucrărilor contractate este în dependență de alocațiile bugetare aprobate, modificare operată din cauza insuficienței alocațiilor financiare pentru achitarea lucrărilor de execuție, fiind modificată și valoarea contractului, ce constituia deja 218,1 mil lei, în anul 2010 urmând a fi executate lucrări în limitele alocațiilor bugetare aprobate, ce constituie 25,0 mil lei, modificarea sumei contractului fiind determinată de dispoziția Guvernului nr. 73-D din 19 octombrie 2009 cu privire la optimizarea cheltuielilor la obiectul în cauză.

Conform actului de verificare a decontărilor din 31 ianuarie 2017, reclamanta a efectuat lucrări în valoare de 106 568 501,88 de lei, sumă ce a fost achitată de către beneficiar.

Prin hotărârea Guvernului nr.349 din 29 mai 2017, s-a dispus transmiterea din gestiunea IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" în gestiunea Aparatului Președintelui Republicii Moldova a clădirilor administrative din bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 154, mun. Chișinău.

Astfel prin scrisoarea IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" nr. 630-01 din 14 iunie 2017, reclamanta a fost informată despre rezilierea contractului nr. 06/09 din 24 aprilie 2009 în legătură cu transmiterea clădirii Președinției Republicii Moldova din bd. Ștefan cel Mare 154, mun. Chișinău în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 349 din 29 mai 2017.

Prin scrisoarea nr. 41 din 01 august 2017, SRL "ACAR-Cantarajiu" a solicitat IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" achitarea sumei de 683 9358,40 de lei, inclusiv 2 379 217,28 de lei valoarea lucrărilor conform devizelor estimative nr. 1-9 și 4 460 141,12 lei ce constituie beneficiul neobținut în valoare de 4% din suma rămasă pentru valorificare din valoarea totală a contractului.

Prin scrisoarea din 03 august 2017, SRL "ACAR-Cantarajiu" a remis în adresa IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" procesele-verbale nr.1/2017, 4/2017, 5/2017, 7/2017, 9.1/2017, 9.2/2017, 9.3/2017, 9.4/2017, nr.3 și nr. 10/2017, semnate de reclamantă, de reprezentantul ÎS Institutul de Stat de Proiectare „Ruralproiect” și responsabilul tehnic, în valoare totală de 2 379 217,28 de lei pentru lucrările efectuate, fără specificarea perioadei în care acestea au fost executate.

Prin răspunsul IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" nr. 802-04 din 07 august 2017, solicitările reclamantei au fost respinse.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că în temeiul procesului-verbal al grupului de lucru pentru evaluarea stării edificiului Președinției Republicii Moldova, s-a constatat că suma lucrărilor executate și neachitate după sistarea finanțării constituie 2 379 216,88 de lei, la obiect fiind depozitate și materiale de construcție ale antreprenorului general, neutilizate, în valoare de 27 930 lei.

La caz, instanța de apel a specificat că executarea de către reclamant a obligațiilor asumate prin contractul de antrepriză, era condiționată de existența sursei de finanțare a lucrărilor din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a reținut că în lipsa unor probe ce ar dovedi că reclamantul a fost înștiințat anterior executării lucrărilor vizate în speță despre existența surselor de finanțare a acestora și, respectiv, despre întrunirea condițiilor pentru purcederea la executarea acestora, lucrările date au fost executate contrar exigențelor legale și contractuale.

Prin urmare, executarea lucrărilor cu încălcarea condițiilor determinate de părți, examinată în cumul cu faptul că pretențiile privind încasarea sumei respective este înaintată împotriva IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova", deși calitatea de plătitor a sumelor ce rezultă din contractul de antrepriză o are Ministerul Finanțelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că pretenția în cauză este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Din aceste motive, instanța de apel a reținut și netemeinicia argumentelor referitoare la faptul că executarea lucrărilor este confirmată prin procesele-verbale nr.nr.1/2017, 4/2017, 5/2017, 7/2017, 9.1/2017, 9.2/2017, 9.3/2017, 9.4/2017, nr.3 și nr.10/2017, deoarece existența acestora nu determină survenirea obligației de a achita valoarea lucrărilor respective,

Din aceste motive instanța de apel a conchis că dispozițiile legale invocate de reclamantă și reținute de prima instanță în justificarea soluției de adjudecare a sumei sunt inaplicabile speței în contextul în care atât din dispozițiile legale sus citate, cât și din clauzele contractuale rezultă fără echivoc că obligația beneficiarului de plată a lucrărilor executate se răsfrânge doar asupra lucrărilor executate în corespundere cu prevederile contractuale, condiție nerealizată în speță de reclamantă.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 6 691 889,88 de lei cu titlu de prejudiciul sub forma venitului ratat, instanța de apel a reiterat că părțile au convenit de comun acord că executarea lucrărilor este determinată de condiția finanțării acestora, astfel încât obligațiile corelative ale părților erau determinate de îndeplinirea acestei condiții ce nu se află sub imperiul controlului părților contractante.

Prin urmare, în contextul în care clauzele invocate denotă că lipsa finanțării face imposibilă executarea lucrărilor în continuare, iar rezilierea contractului a fost determinată de motive independente de voința părților, ce a generat imposibilitatea finisării lucrărilor, se constată neîntrunirea condițiilor legale pentru atribuirea sumei pretinse de reclamantă la categoria venitului ratat.

La 16 octombrie 2020, SRL "ACAR-Cantarajiu", reprezentată de avocații Popil Angela și Caliga Mariana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu menținerea hotărârii instanței de fond în partea admiterii acțiunii și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea pretenției privind încasarea venitului ratat.

Recurentul SRL "ACAR-Cantarajiu", în motivarea recursului a invocat că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Astfel a menționat că în motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că SRL "ACAR-Cantarajiu" nu a acționat în corespundere cu prevederile contractuale, însă nu a invocat careva probe în acest sens, or, probele administrate

la materialele cauzei denotă contrariul.

De asemenea, a specificat că aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel a avut ca consecință stabilirea eronată a faptelor derulate între părțile contractante.

La fel, a reiterat că instanța de apel a motivat soluția superficial, făcând uz de argumentele generale, fără un suport factologic relevant prin materialul probator, nu au fost indicate concret încălcările contractuale admise de recurent și ce prevederi au fost ignorate.

Prin urmare, instanța de apel a făcut concluzii ce nu rezultă din materialul probator, iar aprecierea probelor existente a fost arbitrară, evazivă și superficială.

Totodată, recurentul a relatat că instanța de apel și-a bazat soluția de respingere a cererii de chemare în judecată pe prevederile art. 933 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), care prevede că în cazul în care, la încheierea contractului, prețul lucrărilor sau prestațiilor a făcut obiectul unei evaluări, antreprenorul sau prestatorul trebuie să justifice majorarea retribuiției. Beneficiarul nu este obligat să plătească majorarea de la alin.(1) decât în măsura în care ea rezultă din lucrările, prestațiile sau cheltuielile pe care antreprenorul sau prestatorul nu le-au putut prevedea la momentul încheierii contractului.

În opinia recurentului, prevederile invocate nu sunt aplicabile litigiului în speță, dat fiind faptul că careva probe în sensul majorării retribuiției de către SRL "ACAR-Cantarajiu" pentru lucrările realizate în temeiul contractului de antrepriză, nu au fost administrate.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei sub forma venitului ratat, dreptul în cauză a apărut la data de 14 iunie 2017, prin scrisoarea IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova", prin care ultima a solicitat rezilierea contractului de antrepriză, moment din care recurentul a fost privat de posibilitatea de a realiza integral lucrările în volumul inițial preconizat.

La caz, a invocat că cota de 6% a venitului ratat în cadrul prestării unei lucrări de antrepriză a obiectelor de construcții, finanțate din contul bugetului public național a fost determinată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, dar nu stabilită unilateral de recurent.

Deci, stabilirea unei astfel de cote fixe presupune că antreprenorul este degrevat de a proba această mărime, în litigiul în cauză urmând a fi aplicate prevederile art. 942 din Codul civil.

La 26 octombrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimați a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

La 17 noiembrie 2020, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de SRL "ACAR-Cantarajiu", prin care a menționat că decizia emisă nu va afecta sau influența în nici o măsură drepturile sau obligațiile instituției prezidențiale față de careva din părți.

La 24 noiembrie 2020, IP "Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova" a depus referință la recursul declarat de SRL "ACAR-Cantarajiu", prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 09 iulie 2020, iar la 17 august 2020, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa avocaților Popil Angela și Caliga Mariana prin intermediul poștei electronice (f.d. 222 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 16 octombrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL "ACAR-Cantarajiu", reprezentată de avocații Popil Angela și Caliga Mariana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "ACAR-Cantarajiu", reprezentată de avocații Popil Angela și Caliga Mariana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru